

РЕШЕНИЕ

№ 2474

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **500** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране срещу Решение от 23.09.2022г. по НАХД № 9284/2015г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление № 1 от 07.01.2015г., издадено от председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева.

Навеждат се доводи за нарушение на материалния закон. Твърди се, че в конкретния случай не следва да се прилага институтът на абсолютната давност по чл. 81 ал. 3 НК, тъй като нормата на чл. 34 ал. 2 ЗАНН, която предвижда удължен срок за провеждане на административно наказателното производство, е специална по отношение на нормата на чл. 81 ал. 3 НК, с оглед важността на обществените отношения, регулирани от Закона за енергетиката. Развити са доводи, че прилагането на абсолютна погасителна давност от 4 години и 6 месеца обезсмисля удължените срокове по чл. 34 ал. 2 ЗАНН по специалния закон за съставянето на актове за установяване на административни нарушения и издаване на наказателните

постановления за нарушения на ЗЕ. Иска се решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Ответната страна - „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението на СРС е отменено наказателно постановление № 1 от 07.01.2015г., издадено от председателя на ДКЕВР, с което на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, на основание чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 20 000 лева. За да постанови решението си, въззивният съд е приел, че е изтекла предвидената абсолютна давност за преследване и наказване. Посочено е, че от датата на извършване на нарушението – 17.01.2013 г., до датата на постановяване на съдебното решение, са изтекли повече от четири години и половина, т. е. изтекъл е срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. От това следва извод, че за неуредените въпроси за давността, какъвто е настоящият случай субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. Съобразявайки тези разпоредби следва да се приеме, че когато законът предвижда наказание „глоба“ или имуществена санкция, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административно - наказателната отговорност на нарушителя, независимо от обстоятелството, че е съставен АУАН и е издадено наказателно постановление, поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН.

В настоящия случай наказателното постановление е издадено за извършено нарушение на 17.01.2013 година, при което абсолютната погасителна давност е изтекла на 17.07.2017г., което е преди постановяване на обжалваното решение на въззивния съд. Поради което, СРС правилно е приложил закона, като е приел, че е изтекла абсолютната погасителна давност.

Вярно, че в чл. 34 ал. 2 ЗАНН са предвидени срокове за съставяне на АУАН, които са по – дълги от срока на абсолютната давност. В случая не може да се даде предпочитание на нормите за образуване на административнонаказателно производство пред тези на абсолютната давност, които изрично изключват отговорността, тъй като е абсолютно неприемливо да се толерира бездействието за започване и завършване на административнонаказателното производство. И. на

давността е материално-правен, а не процесуален, каквито са нормите на чл. 34, ал. 2 ЗАНН - той е израз на правомощието на държавата да възбуди наказателно преследване и да наложи наказание на деца. Касае се законодателен пропуск да се синхронизират нормите и по – конкретно сроковете в процесуалната норма по чл. 34, ал. 2 ЗАНН и материалните норми по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.09.2022г. по НАХД № 9284/2015г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.